

pomohl ani tlak masmédií, nepomohlo ostrakizování všech, kdo se odvážili nesohlasit s imigrací. Jenže kolečka demokracie jsou dál potichoučku odkrajována a daleko od Prahy, aby to nebylo tolik vidět.

VZNIKAJÍ NOVÉ DEKLARACE

Došlo totiž k přijetí Newyorské deklarace (2016), ze které vzešly dva další dokumenty: Migrační, tzv. Marakéšský, pakt OSN, ke kterému se vláda ČR naštěstí nepřidala, a Newyorský, tzv. uprchlický pakt, který česká delegace v New Yorku, na pokyn ministra Petříčka a se souhlasem vlády, potvrdila.

Souběžně vlády Francie a Německa tlačí na členské státy EU, aby se o daňové politice, zahraniční politice a sociální politice již nehlasovalo ve shodě (tedy s právem veta malých států podle Lisabonské smlouvy), ale většinově. Současně běží v ČR neustálá zjevná i podprahová kampaň na podporu imigrace. Byla

PŘEJ SI NĚCO, PADAJÍ HVĚZDY...

podepsána a Evropským parlamentem schválena deklarace o podpoře imigrace z Afriky. Chystá se ratifikace tzv. Istanbulské úmluvy (která rovněž řeší i imigraci). I Salviniho taktickou chybou došlo k opětovnému otevření italských přístavů pro lodě NGO přivážející další a další stovky „trosečníků“.

Zároveň byly na plenárním zasedání Parlamentního shromáždění Rady Evropy (neplést s Evropskou radou, která je orgánem EU), v jeho Výboru pro migraci, 3. 10. 2019 odhlasovány další dvě deklarace: jedna o záchraně životů na moři a odvozu zchráněných do nejbliž-

šího přístavu (ale takového, kde jim budou poskytnuty „životní potřeby a mohou bezpečně požádat o azyl“ (usnesení č. 14971)). Tento dokument také opět nenápadně řeší dříve odmítnuté přerozdělování a přesídlování takto „zachráněných“ trosečníků, co často sami úmyslně „ztroskotali“...

ZROD „KLIMATICKÉHO UPRCHLÍKA“

Druhá deklarace, která zavádí zlomyslný termín „klimatický uprchlík“ bez toho, že by nějak definovala nebo specifikovala podmínky, které taková osoba musí splňovat, je daleko zrádnější (usnesení č. 14955). Nijak totiž nespecifikuje podmínky pro vyhlášení oblasti klimatické katastrofy, jak bude definována, jak ohraničena. Neurčuje ani nedefinuje, jak daleko od této zóny lze přesun jejích obyvatel považovat za útěk před klimatickou katastrofou a kde se tito mění v ekonomické nelegální migranty. To vše znamená, že pozici „klimatického uprchlíka“ si každý může vyložit, jak se mu zrovna bude chtít. Klimatický uprchlík není (zatím) žádný právní termín. Bude to ale i skvělý kšeft, protože stejná deklarace volá po vytvoření fondu klimatických změn ve výši neskutečných 100 mld. dolarů ročně od roku 2020. Proto se zřejmě ti, kdo se snaží Evropu rozvrátit migrací, tolik snaží tuto vágní formulaci prosadit do mezinárodního právního systému, aby ji bylo možné později vymáhat a široce zneužít.

Problémem této deklarace je i to, že „díky“ ní se onen nesmyslný termín „klimatický uprchlík“ už (asi nenávratně) dostal do administrativní mašinerie EU.

MLČENÍ MASMÉDIÍ NEZNAMENÁ KLID ZBRANÍ

Nezapomínejme ani na výše zmíněnou Istanbulskou úmluvu, ke které se chystá naše vláda přistoupit a která (protlačována tzv. Českou ženskou lobby) legitimizuje další nadnárodní orgány (GREVIO) nad národní legislativu a jurisdikci, staví chlapce a muže do automatické pozice

pachatelů násilí na ženách a přináší další vlnu genderové pomatenosti, extrémního feminismu a rozbití tradičních rodinných vazeb.

Evropa už dávno připomíná skrz naskrz prohnité jablko, řítí se po vzoru Francie a dalších promigračních a feministkami ovládaných zemí do propasti nepokojů a krveprolití.

Takže pokud si snad někdo pod uklidňujícím vlivem mlčících masmédií myslel, že migraci máme za sebou, hluboce se mýlí. To, co jsme dosud viděli, nebylo totiž nic proti tomu, co se na nás – za podpory důmyslné sítě aktivistů, neziskovek, mafí, různých nadací a fondů až po orgány EU – valí. Skoro to vypadá, jako by se všechny jmenované orgány soustředily především nikoli na obranu proti vnucené nelegální imigraci, ale na potlačení všech názorů, které by jí snad chtěly bránit. Mají k tomu dokonalý aparát verbálních trestných činů typu „hate speech“ a předsudečná nenávisť, boje proti tzv. fake news a cenzury i další nástroje, kterými snadno zlomí aktivní odpůrce a zastraší ty méně odvažné.

Pokud by se snad někdo chtěl zeptat, jestli se z této cesty do pekla chaosu a anarchie lze ještě dostat, tak po dlouhém a úporném zvažování všech možných řešení vidím už jen jedinou a poslední cestu ven. Ven z EU. Czexit! 🇨🇵

JIŘÍ KOBZA

Narozen 1955, vystudoval geologii, jako odborný pracovník i jako diplomat působil v zemích Středního východu. V současnosti je poslancem Parlamentu ČR za hnutí SPD

